

29. PANTA DATU AIZSARDZĪBAS DARBA GRUPA

16/EN
WP 242

Vadlīnijas par tiesībām uz datu pārnesamību

Pieņemtas 2016.gada 13.decembrī

Šī darba grupa tika izveidota saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 29. pantu. Tā ir neatkarīga Eiropas padomdevēja iestāde datu aizsardzības un privātuma jomā. Tās uzdevumi ir aprakstīti Direktīvas 95/46 / EK 30. pantā un Direktīvas 2002/58/EK 15. pantā.

Sekretariātu nodrošina Eiropas Komisijas Tiesiskuma un patērētāju ģenerāldirektorāta C direktorāts (Pamattiesības un likuma varas), B-1049 Briselē, Beļģijā, birojs Nr. MO59 02/27

Mājaslapa: http://ec.europa.eu/justice/data-protection/index_en.htm

SATURS

Kopsavilkums

I. Ievads

II. Kādi ir galvenie datu pārnēsāšanas elementi?

III. Kad tiek piemērota datu pārnēsāšana?

IV. Kā ir vispārīgi noteikumi, kas reglamentē datu subjektu tiesību īstenošanu attiecās uz datu pārnēsāšanu?

V. Kā jānodrošina pārnēsājamie dati?

Kopsavilkums

VDAR 20. pants rada jaunas tiesības uz datu pārnesamību, kas atšķiras no piekļuves tiesībām, taču ir cieši ar to saistītas. Tas ļauj datu subjektiem saņemt personas datus, ko viņi ir snieguši datu pārzinim strukturētā, vispārpieņemtā un mašīnsalasāmā formātā, kā arī pārsūtīt tos citam datu pārzinim. Šo jauno tiesību mērķis ir piešķirt pilnvaras datu subjektam un nodrošināt viņam/viņai lielāku kontroli ar viņa/viņas saistītiem personas datiem.

Tā kā tas ļauj tieši pārsūtīt personas datus no viena datu pārziņa otram, tiesības uz datu pārnesamību arī ir svarīgs instruments, kas uzturēs personas datu brīvu plūsmu ES un veicinās konkurenci starp pārziņiem. Tas veicinās pāreju starp dažādiem pakalpojumu sniedzējiem un tādējādi sekmēs jaunu pakalpojumu attīstību saistībā ar vienotā tirgus digitālo stratēģiju.

Šajā atzinumā sniegti norādījumi par to, kā interpretēt un īstenot tiesības uz datu pārnesamību, kā tas noteikts VDAR. Tās mērķis ir apspriest tiesības uz datu pārnesamību un tās darbības jomu. Tajā precizēti nosacījumi, saskaņā ar kuriem šīs jaunās tiesības tiek piemērotas, ņemot vērā datu apstrādes juridisko pamatu (datu subjekta piekrišanu vai līguma izpildes nepieciešamību) un to, ka šīs tiesības attiecas tikai uz personas datiem, ko sniedz datu subjekts. Atzinumā sniegti arī konkrēti piemēri un kritēriji, lai izskaidrotu apstākļus, kādos šīs tiesības tiek piemērotas. Šajā sakarā 29. darba grupa uzskata, ka tiesības uz datu pārnesamību attiecas uz datiem, ko apzināti un aktīvi sniedz datu subjekts, kā arī personas datiem, ko radījusi viņa vai viņas darbība. Šīs jaunās tiesības nevar tikt samazinātas un ierobežotas tikai ar personisko informāciju, ko tieši paziņo datu subjekts, piemēram, tiešsaistes veidlapā.

Kā labu praksi datu pārziņi var ieviest tādu līdzekļu izstrādi, kas palīdzēs atbildēt uz datu pārnesamības pieprasījumiem, piemēram, lejupielādes rīki un lietojumprogrammu saskarnes. Viņiem būtu jānodrošina, ka personas dati tiek nosūtīti strukturētā, vispārpieņemtā un mašīnlasāmā formātā, un būtu jāmudina nodrošināt datu formāta savietojamība datu pārnesamības pieprasījuma gadījumā.

Atzinums arī palīdz datu pārziņiem skaidri saprast savas saistības un iesaka labāko praksi un rīkus, kas atbalsta atbilstību tiesībām uz datu pārnesamību. Visbeidzot, atzinums iesaka nozares ieinteresētajām personām un tirdzniecības asociācijām sadarboties, veidojot vienotus savietojamus standartus un formātus, lai nodrošinātu prasības attiecībā uz tiesībām uz datu pārnesamību.

I. Ievads

Vispārējās datu aizsardzības regulas (VDAR) 20. pants ievieš jaunas datu pārnesamības tiesības. Šīs tiesības ļauj datu subjektiem saņemt personas datus, ko viņi ir iesniedza datu pārzinim strukturētā, vispārpieņemtā un mašīnlasāmā formātā, un bez šķēršļiem pārsūtīt šos datus citam datu pārzinim. Šīs tiesības, kas tiek piemērotas saskaņā ar noteiktiem nosacījumiem, atbalsta lietotāju izvēli, lietotāju kontroli un patērētāju iespējas.

Piekluves tiesības, ko personas izmanto saskaņā ar Datu aizsardzības direktīvu 95/46/EK, ierobežo datu pārziņa izvēlētais formāts, lai nodrošinātu pieprasīto informāciju. **Jaunās tiesības uz datu pārnēsāmību ir vērstas uz datu subjektu iespējām attiecībā uz viņu personas datiem, jo tas ļauj viņiem viegli pārvietot, kopēt vai pārsūtīt personas datus no vienas IT vides uz citu.** Un patiešām, datu pārnēsāmības galvenais mērķis ir atvieglot pāreju no viena pakalpojumu sniedzēja uz otru, tādējādi uzlabojot pakalpojumu konkurenci (atvieglot privātpersonu izvēli starp dažādiem pakalpojumu sniedzējiem). Tas arī ļauj izveidot jaunus pakalpojumus saistībā ar vienotā digitālā tirgus stratēģiju.¹

Šīs tiesības arī dod iespēju "no jauna līdzsvarot" attiecības starp datu subjektiem un datu pārziņiem, apliecinot personu tiesības un kontrolējot ar tiem saistītos personas datus.

Lai gan datu pārnēsāmība ir jaunas tiesības, pastāv arī citi pārnēsāmības veidi vai tiek apspriesti citās tiesību aktu jomās (piemēram, līguma izbeigšanas, sakaru pakalpojumu viesabonēšanas un pārrobežu piekluves pakalpojumu jomā). Starp šiem pārnēsāmības veidiem var rasties mijiedarbība un personas var gūt pat labumu, ja tiek izmantota kombinēta pieeja, taču pēc analogijas jārīkojas piesardzīgi.

Šajā atzinumā ir sniegtas vadlīnijas datu pārziņiem, lai viņi varētu atjaunināt informāciju par savu praksi, procedūrām un politiku, un precizēt datu pārnēsāmības nozīmi, lai dotu iespēju datu subjektiem efektīvi izmantot savas jaunās tiesības.

II. Kādi ir galvenie datu pārnēsāmības elementi?

VDAR 20.pants definē tiesības uz datu pārnēsāmību:

Datu subjektam ir tiesības saņemt personas datus attiecībā uz sevi, kurus viņš sniedzis pārzinim, strukturētā, plaši izmantotā un mašīnlasāmā formātā un ir tiesības minētos datus nosūtīt citam pārzinim, un pārzinis, kuram attiecīgie personas dati sniegti, tam nerada nekādus šķēršļus [...]

- Tiesības saņemt personas datus

Pirmkārt, datu pārnēsāmība **ir tiesības saņemt personas datus**, ko apstrādā datu pārzinis, un uzglabāt to personīgai lietošanai privātā ierīcē, nenododot tos citam datu pārzinim.

Šajā sakarā datu pārnēsāmība papildina piekluves tiesības. Viena datu pārnēsāmības īpatnība ir tā, ka tā dod vieglu iespēju datu subjektiem pašiem pārvaldīt un atkārtoti izmantot personas datus. Šiem datiem vajadzētu būt "*strukturētā, vispārpieņemtā un mašīnlasāmā formātā*". Piemēram, datu subjekts varētu būt ieinteresēts iegūt pašreizējo

¹-Sk. Eiropas Komisijas vienotā digitālā tirgus plānu: <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/digital-single-market>, jo īpaši pirmais politikas aspekts "Labāk piekluve digitālajām precēm un pakalpojumiem tiešsaistē".

atskaņošanas sarakstu no mūzikas straumēšanas pakalpojuma, lai noskaidrotu, cik reizes viņš ir klausījies konkrētas dziesmas, lai pārbaudītu, kuru mūziku viņš vēlas iegādāties citā platformā. Viņš var arī vēlēties saņemt savu kontaktpersonu sarakstu no savas tīmekļa pasta lietojumprogrammas, lai izveidotu kāzu viesu sarakstu vai iegūtu informāciju par pirkumiem, izmantojot dažādas lojalitātes kartes, lai novērtētu savu oglekļa dioksīda pēdu.²

- **Tiesības pārsūtīt personas datus no viena datu pārziņa citam datu pārzinim**

Otrkārt, 20. panta 1. punkts nosauc datu subjektu **tiesības pārsūtīt savus personas datus no viena datu pārziņa citam datu pārzinim** "bez šķēršļiem". Būtībā šis datu pārnēsāšanas elements sniedz iespēju datu subjektiem ne tikai iegūt un atkārtoti izmantot, bet arī nosūtīt datus, ko viņi ir snieguši citam pakalpojumu sniedzējam. Šīs tiesības atvieglo datu subjektu spēju viegli pārvietot, kopēt vai pārsūtīt personas datus. Papildus patērētāju iespēju nodrošināšanai, novēršot "ieslēgšanos" (*lock-in*), paredzams, ka tiesības uz datu pārnēsāšanu veicinās jauninājumu iespējas un personas datu apmaiņu starp datu pārziņiem drošā veidā, datu subjekta kontrolē.

Šo tiesību mērķis ir veicināt inovācijas datu izmantošanas jomā un veicināt jaunus uzņēmējdarbības veidus, kas saistīti ar datu subjektu kontrolētu datu apmaiņu³. Datu pārnēsāšana var veicināt kontrolētu personas datu apmaiņu starp organizācijām, tādējādi palielinot pakalpojumu skaitu un klientu pieredzi⁴. Datu pārnēsāšana var atvieglot ar lietotāju saistītu personas datu pārsūtīšanu un atkārtotu izmantošanu starp neatkarīgiem pakalpojumiem, kuri viņiem interesē.

- **Datu pārnēsāšanas rīki**

Tehniskā līmenī datu pārzinim būtu jāparedz dažādas tiesības uz datu pārnēsāšanu. Piemēram, **tiem būtu jāparedz datu subjektam tieša lejupielādes iespēja, bet jāļauj arī datu subjektiem tieši pārsūtīt datus citam datu pārzinim**. To var īstenot, lietotājprogrammas saskarni padarot pieejamu. Datu subjekti var arī vēlēties izmantot personas datu veikalu vai uzticamu trešo personu, uzglabāt un uzglabāt personas datus un piešķirt atļauju datu pārzinim piekļūt un apstrādāt personas datus, lai datus varētu viegli pārsūtīt no viena datu pārziņa otram.

² Šādos gadījumos datu subjekta datu apstrāde attiecināma uz mājsaimniecības darbības jomu un tādēļ vairs neattiecas uz VDAR.

³ Sk. vairākus eksperimentālās aplikācijas Eiropā, piemēram, "MiData" Apvienotajā Karalistē, "MesInfos" / "SelfData", ko veic FING Francijā.

⁴ Tās saucamās kvantitatīvās sevis un IoT nozares ir parādījušas ieguvumus (un riskus) apvienojot personas datus no dažādiem indivīda dzīves aspektiem, piemēram, fitnessu, aktivitātēm un kaloriju patēriņu, lai vienā failā sniegtu pilnīgāku priekšstatu par indivīda dzīvi.

⁵ Lietojumprogrammu saskarne (angl.-API) ir apašrutīnu definīciju, protokolu un rīku kopums programmatūras un lietojumprogrammu veidošanai. Tas attiecas uz lietojumprogrammu vai tīmekļa pakalpojumu saskarnēm, kuras ir pieejamas datu pārziņiem, lai citas sistēmas vai lietojumprogrammas varētu savienot un strādāt ar savām sistēmām

- **Kontrollpārbaudes**

Datu pārziņi, kas atbild uz datu pārraides pieprasījumiem, saskaņā ar 20. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, nav atbildīgi par apstrādi, ko apstrādā datu subjekts vai cita kompānija, kas saņem personas datus.

Datu pārnesamība neuzliek pienākumu datu pārzinim saglabāt personas datus ilgāk, nekā tas ir nepieciešams, vai ilgāk par jebkuru noteiktu saglabāšanas periodu⁶. Svarīgi ir tas, ka nav nekādas papildu prasības sākt šādu datu saglabāšanu tikai tādēļ, lai apkalpotu potenciālo datu pārnesamības pieprasījumu.

Tajā pašā laikā saņēmējs datu pārzinis⁷ ir atbildīgs par to, lai nodrošinātu, ka pārnēsamie dati, kas ir svarīgi un nav lieki attiecībā uz jauno datu apstrādi. Piemēram, ja pieprasījums attiecas uz tīmekļa pasta pakalpojumu (*webmail*), kur tiesības uz datu pārnesamību tiek izmantotas, lai atjaunotu e-vēstules, kad datu subjekts nolemj tās pārsūtīt uz drošu uzglabāšanas platformu, jaunajam datu pārzinim nav jāapstrādā datu subjekta korespondentu kontaktinformācija. Ja šī informācija nav būtiska attiecībā uz jauno apstrādes mērķi, to nevajadzētu uzglabāt un apstrādāt. Tāpat gadījumā, ja datu subjekts pieprasa pārsūtīt informāciju par viņa vai viņas bankas darījumiem pakalpojuma sniedzējam, kas palīdz pārvaldīt budžetu, jaunajam datu pārzinim nav jā saglabā visi darījumu dati, ja tie bija norādīti iepriekš.

“Saņēmēja” organizācija kļūst par jauno datu pārzini attiecībā uz šiem personas datiem, un tai ir jāievēro VDAR 5. pantā noteiktie principi. Tādēļ "jaunajam" datu pārzinim skaidri un tieši jānorāda jaunās apstrādes mērķis pirms jebkādiem pārnēsājamo datu nosūtīšanas pieprasījumiem.⁸

- **Datu pārnesamība salīdzinājumā ar citām datu subjektu tiesībām**

Ja persona izmanto savas tiesības uz datu pārnesamību (vai citas VDAR tiesības), viņš vai viņa to izmanto, neatkarīgi no citām tiesībām. Datu subjekts var turpināt izmantot un gūt labumu no datu pārziņa pakalpojuma pat pēc datu pārnesamības darbības. Tāpat, ja datu subjekts vēlas izmantot savas tiesības uz datu dzēšanu, datu pārzinis nevar izmantot datu pārnesamību, lai aizkavētu vai atteiktu šādu dzēšanu.

Datu pārnesamība nenozīmē, ka dati tiek automātiski izdzēsti no datu pārziņa sistēmām un neietekmē sākotnējo datu saglabāšanas periodu attiecībā uz pārsūtītajiem datiem, saskaņā ar tiesībām uz datu pārnesamību. Datu subjekts var īstenot savas tiesības tikmēr, kamēr datu pārzinis apstrādā datus.

Ja datu subjekts atklāj, ka personas dati, kas pieprasīti saskaņā ar tiesībām uz datu pārnesamību, pilnībā neatbilst viņa pieprasījumam, jebkurš turpmākais personas datu pieprasījums atbilstoši piekļuves tiesībām, būtu jāveic saskaņā ar VDAR 15. pantu.

⁶-Iepriekš minētajā piemērā, ja datu pārzinis nesaglabā lietotāja atskaņoto dziesmu ierakstu, šie personas dati nevar tikt iekļauti datu pārnesamības pieprasījumā.

⁷-t.i., kas saņem personas datus pēc datu pārnesamības pieprasījuma, ko datu subjekts iesniedzis citam datu pārzinim

⁸- Turklāt jaunajam datu pārzinim nevajadzētu apstrādāt nesvarīgus personas datus, un apstrādei jāatbilst jaunajiem mērķiem, pat ja personas dati ir daļa no lielāka datu kopuma, kas tiek realizēts caur pārnesamības procesu. Personas dati, kas nav vajadzīgi jaunās apstrādes mērķu sasniegšanai, pēc iespējas ātrāk jāizdzēš.

III. Kad tiek piemērota datu pārnesamība?

- Uz kādām apstrādes darbībām attiecas tiesības uz datu pārnesamību?

Ievērojot VDAR prasības, datu pārziņiem jābūt skaidri noteiktam personas datu apstrādes juridiskajam pamatam.

Saskaņā ar VDAR 20. panta 1. punkta a) apakšpunktu, **lai datu pārnesamība būtu piemērojama, apstrādes darbībām jānotiek saskaņā ar:**

- **datu subjekta piekrišanu** (saskaņā ar 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai saskaņā ar 9. panta 2. punkta a) apakšpunktu, ja runa ir par īpašām personas datu kategorijām);
- **vai ar līgumu**, kur datu subjekts ir viens no līgumslēdzēja pusēm, saskaņā ar 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

Kā piemēru var minēt grāmatu nosaukumus, ko persona ir iegādājusies caur interneta grāmatnīcu, vai arī dziesmas, kuras klausījās, izmantojot mūzikas straumēšanas pakalpojumu, šie ir personas datu piemēri, kas parasti ietilpst datu pārnesamības jomā, jo tos apstrādā, pamatojoties uz līgumu, kur datu subjekts ir viena no līgumslēdzēja pusēm.

VDAR nenosaka vispārējas tiesības uz datu pārnesamību gadījumos, ja personas datu apstrāde nav balstīta uz piekrišanu vai līgumu.⁹

Turklāt tiesības uz datu pārraidi ir piemērojamas tikai tad, ja datu apstrādi veic "ar automatizētiem līdzekļiem", un tādēļ tā neattiecas uz printētiem dokumentiem.

- **Kādi personas dati būtu jāiekļauj?**

Kas attiecas uz datu pārnesamību, saskaņā ar 20. panta 1. punktu, jāiekļauj šādi dati:

- viņa vai viņas personas dati un
- dati, ko viņš vai viņa ir snieguši datu pārzinim.

Arī 20. panta 4. punktā noteikts, ka šo tiesību ievērošana nedrīkst nelabvēlīgi ietekmēt citu personu tiesības un brīvības.

Pirmais nosacījums: personas dati, kas attiecas uz datu subjektu

Datu pārnesamības pieprasījums attiecas tikai uz personas datiem. Tādēļ visi dati, kas ir anonīmi vai neattiecas uz datu subjektu, nebūs piemērojami. Tomēr pseidonīmi dati,

⁹- Skat. VDAR 68. apsvērumu un 20. panta 3. punktu. 20. panta 3. punktā un 68. apsvērumā ir noteikts, ka datu pārnesamību nepiemēro, ja datu apstrāde ir vajadzīga, lai veiktu uzdevumu sabiedrības interesēs vai īstenojot valsts kontroli, kas piešķirta personas datu pārzinim, vai ja datu pārzinis pilda savus valsts pienākumus vai pilda juridiskas saistības. Tāpēc datu pārziņiem šajos gadījumos nav pienākuma nodrošināt pārnesamību. Taču, būtu laba prakse izstrādāt darbības, lai automātiski atbildētu uz pārnesamības pieprasījumiem, ievērojot principus, kas reglamentē tiesības uz datu pārnesamību. Kā piemēru varētu minēt valdības pakalpojumus, kas ļauj viegli lejupielādēt iepriekšējo iedzīvotāju ienākuma nodokļa deklarāciju. Par datu pārnesamību, kā labu apstrādes praksi, saskaņā ar likumīgām interesēm un esošajām brīvprātīgajām shēmām, skatīt 29.panta darba grupas atzinumu 6/2014 par likumīgajām interesēm (WP217) 47. un 48. lpp.

¹⁰-http://ec.europa.eu/mstice/data-protection/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2014/wp216_en.pdf

kurus var skaidri sasaistīt ar datu subjektu (piemēram, viņš vai viņa, kas nodrošina attiecīgo identifikatoru, sk. 11. panta 2. punktu), ir attiecināmi.

Daudzos gadījumos datu pārziņi apstrādās informāciju, kas satur vairāku datu subjektu personas datus. Šādā gadījumā datu pārziņi nedrīkst pārāk šauri interpretēt teikumu "personas dati attiecībā uz datu subjektu". Piemēram, telefona ieraksti var ietvert (abonenta konta vēsturē) informāciju par trešo personu ienākošajiem un izejošajiem zvaniem. Lai gan ieraksti satur personas datus par vairākiem cilvēkiem, abonentiem vajadzētu būt iespējai viņiem iesniegt šos ierakstus, reaģējot uz datu pārnesamības pieprasījumiem. Tomēr, ja šādi ieraksti tiek nosūtīti jaunam datu pārzinim, šim jaunajam datu pārzinim nevajadzētu tos apstrādāt nekādiem citiem mērķiem, kas varētu nelabvēlīgi ietekmēt trešo personu tiesības un brīvības (sk. zemāk: trešais nosacījums).

Otrais nosacījums: dati, ko sniedzis datu subjekts

Otrais nosacījums sašaurina darbības jomu ar datiem, ko "nodrošina" datu subjekts. Ir daudzi personas datu piemēri, kurus apzināti un aktīvi "nodrošinās" datu subjekts, piemēram, konta dati (piemēram, pasta adrese, lietotājavārds, vecums), kas iesniegti, izmantojot tiešsaistes veidlapas. Tomēr datu pārzinim jāietver arī personas dati, ko radīja lietotāju darbības, reaģējot uz datu pārnesamības pieprasījumu, piemēram, neapstrādātiem datiem, ko rada viedā mērierīce. Šī pēdējā datu kategorija neietver datus, ko iegūst tikai personas datu pārzinis, piemēram, lietotāja profilu, kas izveidots, analizējot neapstrādātos viedo mērierīču datus.

Var atšķirt dažādu kategoriju datus atkarībā no to izcelsmes, lai noteiktu, vai uz tiem attiecas tiesības uz datu pārnesamību. Šādas kategorijas var kvalificēt kā "datu subjekta sniegto informāciju":

- **dati, ko aktīvi un apzināti sniedzis datu subjekts**, atbilst tiesībām uz datu pārnesamību (piemēram, pasta adresi, lietotāja vārds, vecums, utt.)
- **meklēšanas datus**, ko "nodrošina" datu subjekts, pamatojoties uz pakalpojuma vai ierīces izmantošanu. Tie, piemēram, var ietvert personas meklēšanas vēsturi, datplūsmas datus un atrašanās vietas datus. Tas var ietvert arī citus neapstrādātus datus, piemēram, sirds darbību, ko izmanto fitnesa vai veselīga dzīvesveida piekritēji.

Turpretī iegūtos datus un atvasinātos datus datu pārzinis izveido, pamatojoties uz datiem, ko "sniedz datu subjekts". Šie personas dati neietilpst datu pārnesamības tiesību jomā. Piemēram, dati par parādiem vai lietotāja veselības novērtējums tipisks iegūto datu piemērs. Kaut arī šādi dati var būt daļa no personas datu pārziņa saglabātā profila un tiek iegūti vai atvasināti no datu subjekta sniegtās datu analīzes (piemēram, ar savām darbībām), parasti šie dati netiks uzskatīti par datiem, kurus "sniedz datu subjekts" un tādēļ neietilpst šajās jaunajās tiesībās.¹¹

11- Neskatoties uz to, datu subjekts joprojām var izmantot savas "tiesības saņemt no datu pārziņa apstiprinājumu par to, vai datu subjekta personas dati tiek vai netiek apstrādāti, un piekļuves tiesībām", kā arī informāciju par "22. panta 1. un 4. punktā minēto automatizēto lēmumu pieņemšanu, tostarp profilu veidošanu, un vismaz tajos gadījumos, kur iesaistīta svarīga informācija par loģiku, kā arī par to, cik datu subjektam ir nozīmīgas un paredzamas šādas apstrādes sekas "saskaņā ar VDAR 15. pantu (kas attiecas uz piekļuves tiesībām).

Kopumā, ņemot vērā datu pārnēsāmības tiesību politiku, jēdziens "datu subjekta sniegtais" ir jāinterpretē plašāk, izslēdzot "iegūtos datus" un "atvasinātos datus", kas ietver personas datus, ko rada pakalpojumu sniedzējs (piemēram, algoritma rezultāti). **Datu pārzinis var izslēgt šos iegūtos datus, bet tajā jāiekļauj visi pārējie personas dati**, ko sniedz datu subjekts, ar datu pārziņa rīcībā esošo tehnisko ierīču palīdzību.¹²

Tādējādi, termins "sniedz" iekļauj personas datus, kas attiecas uz datu subjektu darbībām vai izriet no personas darbības novērošanas, taču ne no šādās darbības analīzes. Savukārt, jebkuri personas dati, ko datu pārzinis izveidojis datu apstrādes ietvaros, piemēram, izmantojot personalizēšanas vai ieteikumu apstrādi, sadalot kategorijās un profilos, ir dati, kas iegūti vai atvasināti no personas datiem, ko sniedzis datu subjekts, un uz tiem neattiecas tiesības uz datu pārnēsāmību.

Trešais nosacījums: tiesības uz datu pārnēsāmību nedrīkst nelabvēlīgi ietekmēt citu personu tiesības un brīvības.

Saistībā ar personas datiem attiecībā uz citiem datu subjektiem:

Trešais nosacījums paredz izvairīties no tādu datu izguves un pārsūtīšanas jaunam datu pārzinim, kas ietver citu (nesaskaņotu) datu subjektu personas datus, kad šos datus iespējams apstrādāt tādā veidā, kas negatīvi ietekmētu citu datu subjektu tiesības un brīvības (VDAR 20. panta 4. punkts).¹³

Šāda negatīva ietekme varētu rasties, piemēram, ja datu pārraide no viena datu pārziņa uz otru, saskaņā ar tiesībām uz datu pārnēsāmību, ļautu trešām personām izmantot savas VDAR noteiktās datu subjektu tiesības (piemēram, tiesības uz informāciju, piekļuve utt.).

Datu subjekts, kas sāk savu datu pārsūtīšanu citam datu pārzinim, vai nu dod datu apstrādes piekrišanu jaunajam datu pārzinim, vai noslēdz ar viņiem līgumu. Ja datu kopumā ir iekļauti trešo personu personas dati, ir jānorāda vēl viens likumīgās apstrādes pamats. Piemēram, saskaņā ar 6. panta 1. punkta f) apakšpunktu datu pārzinis, kuram dati tiek nosūtīti, var īstenot savas likumīgās intereses, ja datu pārziņa mērķis ir sniegt pakalpojumu datu subjektam, kas ļauj apstrādāt personas datus tīri personiskām vai mājsaimniecības vajadzībām.

Piemēram, tūmekļa pasta pakalpojumi (*webmail*) var atļaut izveidot datu subjekta kontaktpersonu, draugu, radnieku, ģimenes un plašākas vides katalogu. Tā kā šie dati ir saistīti ar identificējamu personu, kura vēlas izmantot savas tiesības uz datu pārnēsāmību, datu pārzinim būtu jānosūta viss ienākošo un izejošo e-pasta ziņojumu katalogs datu subjektam.

¹²-Tas ietver visus iegūtos datus par datu subjektu to darbību laikā, kuru mērķiem tiek apkopoti dati, piemēram, darījumu vēsturei vai žurnālu piekļuvei. Datu subjekta izsekošanas un ierakstīšanas laikā iegūtie dati (piemēram, sirdsdarbības ierakstīšanas aplikācija vai tehnoloģija, ko izmanto, lai izsekotu pārlūkošanas darbības), arī jāuzskata par viņa vai viņas "sniegtiem" datiem pat tad, ja dati netiek aktīvi vai apzināti pārsūtīti.

¹³- 68. apsvērumā ir noteikts, ka " Ja konkrēts personas datu kopums attiecas uz vairākiem datu subjektiem, tad tiesībām saņemt personas datus nebūtu jāskar citu datu subjektu tiesības un brīvības saskaņā ar šo regulu."

Līdzīga situācija rodas, ja datu subjekts izmanto savas tiesības uz datu pārnesamību savā bankas kontā, jo tas var ietvert personas datus, kas saistīti ar konta turētāja pirkumiem un darījumiem, bet arī informāciju par darījumiem, kurus "nodrošināja" citas personas, kas pārsūtījušas naudu konta turētājam. Šajā kontekstā netiks ietekmētas trešo personu tiesības un brīvības e- pasta pārsūtīšanas vai bankas konta vēstures pārraides gadījumā, ja to datus izmantos vienā un tajā pašā nolūkā katrā apstrādē, t.i. līdzīgi kā kontaktadresi, kuru izmanto tikai datu subjekts vai kāda datu subjekta bankas konta vēsture. Savukārt, viņu tiesības un brīvības netiks ievērotas, ja jaunais datu pārzinis mārketinga nolūkos izmanto kontaktpersonu katalogu.

Tādēļ, lai novērstu nelabvēlīgu ietekmi uz iesaistītajām trešajām personām, šāda kataloga apstrāde ar citu pārzini ir atļauta tikai tādā mērā, ka datus glabā tikai lietotājs, un to pārvalda tikai personīgām vai mājsaimniecības vajadzībām. "Jaunais" datu pārzinis (kam pēc lietotāja pieprasījuma var pārraidīt datus), nedrīkst izmantot pārsūtītos trešās personas datus savos nolūkos, piemēram, lai piedāvātu mārketinga produktus un pakalpojumus citiem datu subjektiem. Pretējā gadījumā šāda apstrāde varētu būt nelikumīga un negodīga, jo īpaši, ja attiecīgās trešās personas netiek informētas un tās nevar izmantot savas datu subjektu tiesības.

Lai turpmāk palīdzētu citiem datu subjektiem mazināt risku pārnest personas datus, visiem datu pārziniem (gan "nosūtītājiem", gan "saņēmējiem") būtu jāievieš līdzekļi, kas ļautu datu subjektiem atlasīt attiecīgos datus un izslēgt (attiecīgā gadījumā) citu datu subjektu datus. Papildus, tiem jāievieš piekrišanas mehānismi citiem iesaistītajiem datu subjektiem, lai atvieglotu datu pārraidi tajos gadījumos, kad puses ir gatavas dot savu piekrišanu, piemēram, vēlas pārsūtīt savus datus citam datu pārzinim. Šāda situācija varētu rasties sociālajos tīklos.

Saistībā ar datiem, uz kuriem attiecas intelektuālais īpašums un komercnoslēpumi:

Citu personu tiesības un brīvības, kas minētas 20. panta 4. punktā, var attiekties arī uz "citu personu tiesībām vai brīvībām, tostarp komercnoslēpumiem vai intelektuālo īpašumu, un jo īpaši ar autortiesībām, ar ko aizsargāta programmatūra", kas minētas 63. apsvērumā, lai aizsargātu datu pārzinu uzņēmējdarbības veidu (15. pants). Pat, ja šīs tiesības ir jāņem vērā, atbildot uz datu pārnesamības pieprasījumu, "šo apsvērumu rezultāts nedrīkst būt atteikums sniegt visu informāciju datu subjektam".

Tiesības uz datu pārnesamību nav indivīda tiesības ļaunprātīgi izmantot informāciju tādā veidā, ka to var kvalificēt kā negodīgu praksi vai arī tas būtu intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpums. **Tomēr potenciālais uzņēmējdarbības risks pati par sevi nevar būt pamats atteikumam atbildēt uz pārnesamības pieprasījumu**, un datu pārzini var nodot personas datus, ko sniedz datu subjekti, tādā veidā, kas neizpauž informāciju, uz kuru attiecas komercnoslēpumi vai intelektuālais īpašuma tiesības.

IV. Kā tiek piemēroti vispārējie noteikumi, kas reglamentē datu subjektu tiesības uz datu pārnesamību?

- Kāda iepriekšēja informācija būtu jāsniedz datu subjektam?

Lai ievērotu jaunās tiesības uz datu pārnesamību, datu pārziņiem ir jāinformē datu subjekti par jauno pārnesamības tiesību pieejamību, kā noteikts VDAR 13. panta 2. punkta b) apakšpunktā un 14. panta 2. punkta c) apakšpunktā¹⁴.

Sniedzot vajadzīgos skaidrus un visaptverošus datus, datu pārziņiem jānodrošina, ka viņi nošķir tiesības uz datu pārnesamību no citām tiesībām. Tāpēc 29.panta darba grupa īpaši iesaka datu pārziņiem skaidri izskaidrot atšķirību starp datu veidiem, kurus datu subjekts var saņemt, izmantojot tiesības uz pārnesamību vai piekļuves tiesības.

Turklāt darba grupa iesaka datu pārziņiem vienmēr iekļaut informāciju par tiesībām uz datu pārnesamību pirms konta slēgšanas. Tas ļauj lietotājiem novērtēt savus personas datus un viegli pārsūtīt datus savai ierīcei vai citam pakalpojuma sniedzējam, pirms tiek izbeigts līgums.

Visbeidzot, kā labāko "saņēmēju" datu pārziņu praksi¹⁵, 29.panta darba grupa iesaka pārziņiem sniegt datu subjektiem pilnīgu informāciju par to personas datu būtību, kas ir svarīgi viņu pakalpojumu izpildei. Tas ļauj lietotājiem ierobežot riskus attiecībā uz trešām personām, kā arī jebkādos citus nevajadzīgu personas datu dublēšanas gadījumus arī tad, ja nav iesaistīti citi datu subjekti.

- Kā datu pārziņis var identificēt datu subjektu pirms atbildes uz viņa pieprasījumu sniegšanas?

VDAR nav noteiktas normatīvās prasības par datu subjekta autentifikāciju. Tomēr VDAR 12. panta 2. punktā noteikts, ka datu pārziņis nedrīkst atteikties rīkoties pēc datu subjekta pieprasījuma, lai īstenotu savas tiesības (tostarp tiesības uz datu pārnesamību), ja vien tas apstrādā personas datus tādā nolūkā, kad nav nepieciešama datu subjekta identifikācija, un tas var pierādīt, ka nav iespējams identificēt datu subjektu. Tomēr saskaņā ar 11. panta 2. punktu šādos apstākļos datu subjekts var sniegt vairāk informācijas, lai viņu varētu identificēt. Turklāt 12. panta 6. punktā noteikts, ka gadījumos, kad datu pārziņim ir pamatotas šaubas par datu subjekta identitāti, tas var pieprasīt papildu informāciju, lai apstiprinātu datu subjekta identitāti. Ja datu subjekts sniedz papildu informāciju, kas ļauj identificēt viņu, datu pārziņis neatsakās rīkoties pēc pieprasījuma. Ja informācija un dati, kas iegūti tiešsaistē, ir saistīti ar pseidonīmiem vai unikāliem identifikatoriem, datu pārziņi var īstenot atbilstošas procedūras, kas indivīdam ļauj iesniegt datu pārnesamības pieprasījumu un saņemt datus, kas attiecas uz viņu. Jebkurā gadījumā datu pārziņiem jāīsteno autentifikācijas procedūra, lai stingri pārliecinātos par datu subjekta identitāti, kas pieprasa viņa personas datus, vai vispārīgi īsteno VDAR piešķirtās tiesības.

¹⁴-12. pantā noteikts, ka datu pārziņi nodrošina "jebkuru paziņojumu [...] īsā, pārredzamā, saprotamā un viegli pieejamā veidā, izmantojot vienkāršu un skaidru valodu, jo īpaši attiecībā uz jebkuru informāciju, kas īpaši adresēta bērnam."

¹⁵12. pantā arī noteikts, ka datu pārziņi, "tiklīdz ir saņemts šāds pieprasījums," veicina datu subjektu tiesību izmantošanu saskaņā ar 15.-22. pantu "un" neatsakās rīkoties pēc datu subjekta pieprasījuma ("ja vien personas datu pārziņis nepierāda, ka tas nespēj identificēt datu subjektu").

Daudzos gadījumos šādas autentifikācijas procedūras jau ir ieviestas. Piemēram, bieži lieto lietotājevārdus un paroles, lai personas varētu piekļūt saviem datiem savos e-pasta kontos, sociālo tīklu kontos un kontos, kurus izmanto saistībā ar citiem pakalpojumiem, kur dažos gadījumos personas izvēlas izmantot, neatklājot savu pilnu vārdu un identitāti.

Ja datu subjekta pieprasīto datu lielums rada problēmas ar datu pārraidi internetā, un netiek izmantots pieļaujama laika pagarinājums, kas nepārsniedz trīs mēnešus, lai izpildītu pieprasījumu¹⁵, datu pārzinis var apsvērt arī alternatīvus datus nodrošināšanas veidus, piemēram, straumēšanu vai saglabāšanu CD, DVD vai citā veidā, vai ļaujot personas datus tieši pārsūtīt citam datu pārzinim (saskaņā ar VDAR 20. panta 2. punktu, ja tas ir tehniski iespējams).

- Kāds ir noteiktais termiņš, lai atbildētu uz pārnēsāmības pieprasījumu?

12. panta 3. punktā noteikts, ka datu pārzinis personas datus iesniedz "datu subjektam bez nepamatotas kavēšanās", un jebkurā gadījumā "mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas" vai ne ilgāk kā trīs mēnešu laikā sarežģītu lietu gadījumā, ar nosacījumu, ka datu subjekts ir informēts par šādas kavēšanās iemesliem viena mēneša laikā pēc pirmā pieprasījuma.

Datu pārzini, kas vada informācijas sabiedrības pakalpojumus, ir tehniski spējīgi izpildīt pieprasījumus ļoti īsā laika periodā. Lai lietotāji būtu apmierināti, ir izveidojusies laba prakse noteikt laika periodu, kurā parasti var atbildēt uz datu pārnēsāmības pieprasījumu, un paziņot to datu subjektiem.

Datu pārzini, kuri atsakās atbildēt uz pārnēsāmības pieprasījumu, "vēlākais mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas informē datu subjektu par darbības neveikšanas iemesliem un par iespēju iesniegt sūdzību uzraudzības iestādei un vērsties tiesā."

Datu pārziniem jāievēro pienākums atbildēt konkrētajā termiņā, pat ja tas attiecas uz atteikumu. Citiem vārdiem sakot, datu pārzinis nevar klusēt, kad viņam tiek prasīts atbildēt uz datu pārraides pieprasījumu.

- Kādos gadījumos datu pārnēsāmības pieprasījumu var noraidīt vai iekasēt par to maksu?

12. pants aizliedz datu pārzinim iekasēt maksu par personas datu sniegšanu, ja vien datu pārzinis nevar pierādīt, ka pieprasījumi ir acīmredzami nepamatoti vai pārmērīgi, jo īpaši to regulāras atkārtošanās dēļ. Ir tikai daži gadījumi, kad datu pārzinis varētu pamatot atteikumu sniegt pieprasīto informāciju, pat attiecībā uz vairākiem datu pārnēsāmības pieprasījumiem. Runājot par informācijas sabiedrības vai līdzīgiem tiešsaistes pakalpojumiem, kas specializējas personas datu automatizētajā apstrādē, maz ticams, ka atbildes uz vairāku datu pārnēsāmības pieprasījumiem varētu uzskatīt par pārmērīgu slogu.

Turklāt, lai noteiktu pieprasījuma pārmērību, nevajadzētu ņemt vērā kopējās izmaksas, kas radušās atbildes uz datu pārnēsāmību sagatavošanas laikā.

¹⁵- 12.panta 3.punkts

Faktiski, VDAR 12. pantā galvenā uzmanība tiek pievērsta viena datu subjekta pieprasījumu, nevis kopējam pieprasījumu skaitam, ko saņem datu pārzinis. Rezultātā kopējās sistēmas ieviešanas izmaksas nevajadzētu iekasēt no datu subjektiem, kā arī tad, lai pamatotu atteikumu atbildēt uz pārnēsājamības pieprasījumiem.

V. Kā būtu jānodrošina pārnēsājami dati?

- Kāds ir paredzamais datu formāts?

VDAR uzliek pienākumu datu pāzinim iesniegt personas pieprasītos personas datus tādā formātā, ko var izmantot atkārtoti. Precīzāk, VDAR 20. panta 1. punktā noteikts, ka personas dati jāiesniedz "strukturētā, vispārpieņemtā un mašīnlasāmā formātā". 68. apsvērumā sniegts papildu skaidrojums, ka šim formātam jābūt *sadarbspējīgam*, ES ir definējusi¹⁶ šo terminu šādi:

atšķirīga un daudzveidīga organizāciju spēja mijiedarboties ar abpusēji izdevīgiem un saskaņotiem kopīgiem mērķiem, ietverot informācijas un zināšanu apmaiņu starp organizācijām, izmantojot biznesa procesus, ko tās atbalsta, izmantojot datu apmaiņu starp savām IKT sistēmām.

Termini "strukturēts", "bieži lietots" un "mašīnlasāms" ir minimālo prasību kopums, kam būtu jāatvieglo datu pārziņa sniegtā datu formāta savietojamība. Tādā veidā "strukturēta, vispārpieņemta un mašīnlasāma" ir līdzekļu specifikācija, savukārt sadarbspēja ir vēlamais rezultāts.

Direktīvas 2013/37 / ES¹⁷ 21. apsvērumā "mašīnlasāms" tiek definēts kā:

ja tas ir datnes formātā, kas ir strukturēta tā, lai lietojumprogramma viegli varētu tajā noteikt, atpazīt un atlasīt no tā specifiskus datus. Datnēs šifrēti dati, kas strukturēti mašīnlasāmā formātā, ir mašīnlasāmi dati. Mašīnlasāmi formāti var būt gan atvērti formāti, gan komerciāli formāti; tiem var būt un var nebūt formāli standarti. Datnes formātā šifrēti dokumenti, kuru automātiskā apstrāde ir ierobežota, jo datus no šiem dokumentiem nav iespējams atlasīt vai ir sarežģīti to izdarīt, nebūtu jāuzskata par dokumentiem mašīnlasāmā formātā. Attiecīgos gadījumos dalībvalstīm būtu jāveicina atvērtu mašīnlasāmu formātu lietošana.

Ņemot vērā potenciālo datu tipu plašo klāstu, ko varētu apstrādāt datu pārzinis, VDAR nenosauc īpašus prasības par sniegto personas datu formātu. Katrā nozarē būs atšķirīgs formāts, un, iespējams, jau ir pieejami piemēroti formāti, taču vienmēr būs jāveic izvēle, lai būtu saprotami. Formāti, uz kuriem attiecas dārgi licencēšanas ierobežojumi, netiks uzskatīti par piemērojamiem.

68. apsvērumā precizēts, ka " datu subjekta tiesībām nosūtīt vai saņemt personas datus par sevi nebūtu jārada pārziņiem pienākums ieviest vai uzturēt apstrādes sistēmas, kas ir tehniski saderīgas."

¹⁶-Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmuma Nr. 922/2009 / EK (2009. gada 16. septembris) par Eiropas valstu pārvaldes iestāžu sadarbspējas risinājumiem (ISA) 2. pants OV L 260, 03.10.2009., 1. lpp. 20

¹⁷- Direktīva 2003/98/EK par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu.

Tādējādi pārnēsāmības mērķis ir izveidot sadarbspējīgas sistēmas, kas nav savietojamas sistēmas.¹⁸

Sagaidāms, ka personiskie dati tiks nodrošināti formātos, kuriem ir augsts abstrakcijas līmenis. Tādējādi datu pārnēsāmība nozīmē papildu datu apstrādes slāni, ko veic datu pārzinis, lai iegūtu datus no platformas un izfiltrētu personas datus ārpus pārnēsāmības jomas (piemēram, lietotāja paroles, maksājumu dati, biometrijas paraugi utt.). Šī papildu datu apstrāde tiks uzskatīta par galveno datu apstrādes papildinājumu, jo tā netiek veikta, lai sasniegtu jaunu datu pārziņa noteiktu mērķi.

Datu pārziņiem ir jānodrošina pēc iespējas vairāk metadatu ar iespējami precīzākiem datiem, kas saglabā precīzu informācijas apmaiņas nozīmi. Piemēram, indivīda nodrošināšana ar e-pasta iesūtnes .pdf versijām nebūtu pietiekami strukturēta. E-pasta dati jāiesniedz tādā formātā, kas saglabā visus metadatus, lai ļautu efektīvi atkārtoti izmantot datus. Tādējādi, izvēloties datu formātu, kurā jānodrošina personas dati, datu pārzinim būtu jāapsver, kā šis formāts ietekmētu vai kavētu personas tiesības izmantot datus no jauna. Gadījumos, kad datu pārzinis spēj sniegt datu subjektam izvēles iespējas attiecībā uz vēlamo personas datu formātu, būtu jāsniedz skaidrs skaidrojums par izvēles ietekmi. Tomēr apstrādājot papildu metadatus par vienīgo pieņēmumu, ka tie varētu būt vajadzīgi vai gribējuši atbildēt uz datu pārnēsāmības pieprasījumu, nav nekāda likumīga pamata šādai apstrādei.

29.panta darba grupa ļoti veicina sadarbību starp nozares ieinteresētajām pusēm un tirdzniecības apvienībām, lai kopīgi strādātu pie kopīgiem savstarpēji savietojamiem standartiem un formātiem, lai nodrošinātu prasības attiecībā uz tiesībām uz datu pārnēsāmību. Šo problēmu risina arī Eiropas sadarbspējas sistēma (EIF-angl.). EIF ir izveidojis "Savstarpējas izmantojamības sistēmu" - saskaņotu pieeju sadarbspējas nodrošināšanai organizācijām, kas vēlas kopīgi sniegt publiskos pakalpojumus. Pamatnoteikums nosaka kopīgu elementu kopumu, piemēram, vārdnīcu, koncepcijas, principus, politikas nostādnes, vadlīnijas, ieteikumus, standartus, specifikācijas un praksi.¹⁹

Kā rīkoties ar lielu vai sarežģītu personas datu vākšanu?

VDAR nepaskaidro, kā risināt problēmu lielu datu vākšanas, sarežģītas datu struktūras vai citu tehnisku jautājumu gadījumos, kas var radīt grūtības datu pārziņiem vai datu subjektiem.

Tomēr visos gadījumos ir būtiski, lai indivīds spētu pilnībā izprast personas datu definīciju, shēmu un struktūru, ko varētu nodrošināt personas datu pārzinis. Piemēram, vispirms datus var sniegt apkopotā veidā, izmantojot informācijas paneli, kas datu subjektam ļauj piekļūt personas datu portveida apakškopām nevis visam katalogam. Datu pārzinim būtu jāsniedz pārskats "īsā, pārredzamā, saprotamā un viegli pieejamā veidā, izmantojot vienkāršu un skaidru valodu", vēlams (sk. VDAR 12. panta 1. punktu) tādā veidā, lai datu subjekts var izmantot lietojumprogrammas, viegli identificēt, atpazīt un no tā apstrādāt konkrētus datus.

¹⁸- ISO / IEC 2382-01 definē savstarpēju izmantojamību šādi: "Spēja sazināties, izpildīt programmas vai pārsūtīt datus starp dažādām funkcionālajām vienībām tādā veidā, kas prasa, lai lietotājs zinātu vai pilnībā nezinātu par šo vienību unikālajām īpašībām."

¹⁹-Avots: http://ec.europa.eu/isa/documents/isa_annex_ii_eif_en.pdf

Viens no veidiem, kā datu pārzinis var atbildēt uz datu pārnesamības pieprasījumiem, ir, piedāvāt pienācīgi aizsargātu un dokumentētu lietotņu programmēšanas saskarni (*Application Programmin Interface- API*). Tas indivīdiem ļautu pieprasīt savus personas datus, izmantojot savu vai trešās puses programmatūru, vai piešķirt atļauju citiem rīkoties viņa vārdā (tostarp arī citam datu pārzinim), kā noteikts VDAR 20. panta 2. punktā. Piešķirot piekļuvi datiem, izmantojot API, var piedāvāt izsmalcinātu piekļuves sistēmu, kas ļauj indivīdiem iesniegt turpmākos datu pieprasījumus vai nu kā pilnīgu lejupielādi, vai kā delta funkciju, kurā ir tikai izmaiņas kopš pēdējās lejupielādes, neapgrūtinot datu pārzini.

-Kā var nodrošināt pārnēsājamus datus?

Parasti personas datu pārziņiem ir jānodrošina "atbilstīga personas datu drošība, tostarp aizsardzība pret neatļautu vai nelikumīgu apstrādi un nejaušu nozaudēšanu, iznīcināšanu vai bojājumu, izmantojot atbilstošus tehniskus vai organizatoriskus pasākumus ("integritāte un konfidencialitāte")" saskaņā ar VDAR 5. panta 1. punkta f) apakšpunkts.

Tomēr personas datu pārsūtīšana datu subjektam var arī radīt dažus drošības jautājumus:

Kā nodrošināt, ka personas dati tiek droši piegādāti pareizajai personai? Tā kā datu pārnesamības mērķis ir iegūt personas datus no datu pārziņa informācijas sistēmas, datu pārraide var kļūt par iespējamu risku attiecībā uz šiem datiem (jo īpaši par datu pārkāpumiem pārraides laikā). Datu pārzinis ir atbildīgs par to, lai personas dati tiek droši pārsūtīti (piemēram, izmantojot šifrēšanu) uz pareizo galamērķi (piemēram, izmantojot papildu autentifikācijas informāciju). Šādi drošības pasākumi nedrīkst būt šķēršļi un nedrīkst kavēt lietotājus izmantot savas tiesības, piemēram, uzliekot papildu izmaksas.

Kā lietotājiem palīdzēt nodrošināt viņu personas datu glabāšanu savās sistēmās? Iegūstot savus personas datus no tiešsaistes pakalpojuma, vienmēr pastāv risks, ka lietotāji tos varēs uzglabāt mazāk nodrošinātā sistēmā nekā tā, kuru nodrošina šis pakalpojums. Par to jāinformē datu subjekts, lai veiktu pasākumus, lai aizsargātu saņemto informāciju. Datu pārzinis kā paraugpraksi varētu ieteikt atbilstošu formātu (-us) un šifrēšanas pasākumus, lai palīdzētu datu subjektam sasniegt šo mērķi.

Briselē, 2016. gada 13. decembrī
Darba grupas priekšsēdētājs